

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.11.1983, sp. zn. 9 Co 118/83, ECLI:CZ:NSSR:1983:9.CO.118.1983.1

Číslo: 24/1985

Právní věta: Ak čiastočná invalidita požívateľa čiastočného invalidného dôchodku pominula už pred zastavením výplaty dávky (§ 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb.) a z tohto dôvodu od zastavenia výplaty už požívateľovi nepatrí, treba o nároku na dávku rozhodnúť podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb., pričom o výpláte dávky platí ustanovenie § 61 ods. 3 tohto zákona.

Soud: Nejvyšší soud ČSR

Datum rozhodnutí: 24.11.1983

Spisová značka: 9 Co 118/83

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod, Rozhodnutí jiných orgánů, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 25

§ 61

§ 62

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave svojím rozhodnutím zo 16. 6. 1981 zastavil podľa ustanovenia § 61 zákona č. 121/1975 Zb. výplatu čiastočného invalidného dôchodku od 4. 8. 1981 s odôvodnením, že navrhovateľka sa nepodrobila potrebnému lekárskeму vyšetreniu. Ďalším rozhodnutím z 21. 4. 1982 odňal navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok a zastavil jeho výplatu od 4. 8. 1981 s odôvodnením, že podľa záverov príslušnej posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia nie je navrhovateľka úplne ani čiastočne invalidná.

Krajský súd v Bratislave na návrh navrhovateľky preskúmal uvedené rozhodnutia a uznesením ich zrušil. Uviedol, že na zastavenie výplaty dávky pre nesúčinnosť podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. neboli splnené podmienky, lebo navrhovateľka svoju neúčasť na prvom vyšetrení ospravedlnila a na ďalšie sa už dostavila. Ďalej uviedol, že pokiaľ bolo zistené, že navrhovateľka nie je čiastočne invalidná, bolo treba postupovať podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. a dávku odňať.

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave žiadal v odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa, aby toto rozhodnutie bolo zmenené tak, že sa potvrdzuje rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe neúplne zisteného

skutkového stavu, že nesprávne posúdil skutočnosti rozhodujúce pre zastavenie výplaty dávky a prehliadol ustanovenie § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. Ak by súd bol dospel k záveru, že rozhodnutie o odňatí dávky nebolo vydané v súlade s ustanovením § 62 ods. 1 tohto zákona, mal preskúmané rozhodnutie zrušiť len v tejto časti.

Najvyšší súd SSR zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

Vzhľadom na návrhy podané navrhovateľkou mala sa v prejednávanej veci riešiť otázka, či rozhodnutie Úradu dôchodkového zabezpečenia v Bratislave zo 16. 6. 1981 o zastavení výplaty dávky a rozhodnutie z 21. 4. 1982 o odňatí invalidného dôchodku sú zákonné.

Navrhovateľke bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok; priznanie tejto dávky je podmienené nepriaznivým zdravotným stavom. Rozhodnutím zo 16. 6. 1981 bola výplata dávky zastavená z toho dôvodu, že sa navrhovateľka nepodrobila potrebnému lekárskemu vyšetreniu. Zastaviť výplatu dávky, ak sa jej požívateľ nepodrobí lekárskemu vyšetreniu napriek tomu, že jeho zdravotný stav treba zistiť, možno však len vtedy, ak požívateľ dávky bol na túto skutočnosť upozornený. Z toho pre súd vyplývala povinnosť zisťovať, či navrhovateľka bola vyzvaná, aby sa podrobila lekárskemu vyšetreniu, a či bola na možnosť zastavenia výplaty dávky v prípade nepodrobenia sa vyšetreniu pred vydaním rozhodnutia zo 16. 6. 1981 upozornená.

V posudkovom spise ONV v T. sa nachádzal odpis listu zo 7. 4. 1981, adresovaný navrhovateľke, obsahujúci jednak predvolanie na vyšetrenie 14. 4. 1981 a aj upozornenie na možnosť zastavenia výplaty dávky, ak sa ani na toto opakované predvolanie navrhovateľka na vyšetrenie nedostaví. V tom istom spise je zápisnica z rokovania posudkovej komisie sociálneho zabezpečenia ONV v T. to 14. 4. 1981 a z nej vyplýva, že navrhovateľka sa odmietla vyšetreniu podrobiť, aj keď sa na prejednanie dostavila. Ak sa teda súd prvého stupňa nevyporiadal s týmito skutočnosťami a naopak vychádzal len z tvrdenia navrhovateľky, ktoré nebolo zatiaľ podložené, potom bolo zrušenie rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia zo 16. 6. 1981 predčasné.

Úrad dôchodkového zabezpečenia rozhodnutím z 21. 4. 1982 odňal navrhovateľke čiastočný invalidný dôchodok. Podmienkou odňatia čiastočného invalidného dôchodku je taká zmena, ktorá má za následok zánik nároku. Súd prvého stupňa vykonal síce v tomto smere znalecké dokazovanie, z dôvodov jeho rozhodnutia však nevyplýva, že by sa bol otázkou dôsledne zaoberal; preto jeho záver o otázke trvania či zániku nároku na čiastočný invalidný dôchodok nie je úplný. Bez vyriešenia tejto otázky nemohol však súd posúdiť, či prichádzal do úvahy postup podľa ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. Takýto postup by totiž prichádzal do úvahy až po zistení takej zmeny v podmienkach pre túto dávku, ktorá má za následok zánik nároku.

Súčasne treba upozorniť na ustanovenie § 61 ods. 3, veta druhá, zákona č. 121/1975 Zb., podľa ktorého, ak sa v prípade zastavenia dávky z dôvodov uvedených vo vete prvej zistí, že úplná invalidita, prípadne čiastočná invalidita, pominula už pred zastavením výplaty dávky, dávka používateľovi odo dňa zastavenia výplaty nepatrí. Aj v takomto prípade sa však môže s dávkou robiť úprava len spôsobom, ktorý predpisy o sociálnom zabezpečení určujú, pričom pokiaľ ide o ďalšiu výplatu dávky, platí ustanovenie § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb.

Súd prvého stupňa však uvedeným spôsobom v prejednávanej veci nepostupoval a jeho závery preto neboli podložené výsledkami dokazovania; nezaoberal sa tiež všetkými skutočnosťami rozhodujúcimi pre posúdenie nároku. Tieto nedostatky boli teda dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého uznesenia, lebo ide o také nedostatky, ktoré odvolací súd nemôže sám odstrániť (§ 213 ods. 2 O. s.

p.).